

TRENDY

zpravodaj
Trendu vozíčkářů

Úvodní slovo

Milí kolegové, pracovníci, uživatelé i přátelé Trendu vozíčkářů.

Rok se překulil a začínáme opět s novými předsevzetími, plány i několika resty z roku minulého. Jaký byl? Bezpochyby náročný a vcelku úspěšný. Spolek Trendu vozíčkářů důstojně oslavil 15. výročí od svého založení a myslím, že se pro nás všechny vydařila celá řada zajímavých akcí. To, že fungovala po celý rok osobní asistence, poradenství, půjčovna kompenzačních pomůcek, to už je vlastně samozřejmost. I přes mediálně oblíbené slovo krize se nám dařilo udržet kvalitu a rozsah služeb. Dokonce jsme v roce 2009 začali poskytovat nově registrovanou službu sociální rehabilitace. Za zmínku jistě stojí zvolna se rozvíjející sociální firma, jarní a podzimní kolo sbírky Zasukované tkaničky nebo úspěch našich „baletních umělců“ v Praze. Také my se snažili více šetřit: na provozních výdajích, zrušili jsme jeden ze dvou plánovaných pobytů, a spíše preventivně, kvůli obavám o situaci v letošním roce, jsme všem zaměstnancům ke konci roku zrušili příspěvek na stravování. I proto máme nějakou rezervu do prvních měsíců, než dorazí letošní dotace.

Chci zde poděkovat všem našim pracovníkům za dobrou práci i vám členům za aktivitu v uplynulém roce. Jen kolik zajímavých volnočasových akcí se podařilo zrealizovat. Vše fungovalo jak se patří díky vám.

V roce 2010 nás čeká velký ořech v podobě již schváleného dvouletého projektu „Osladíme si život prací“ z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, který začneme naplňovat v březnu. Jeho ukončení je plánováno až na únor 2012 a celkový rozpočet přesáhne 5 mil. Kč. O podrobnostech celého projektu budeme ještě mnohokrát obšírně informovat nejen na stránkách tohoto zpravodaje.

Přeji Vám všem v roce 2010 trochu zdraví, hodně lásky a ať se v něm daří po všech stránkách.

Úspěšný rok plný pohody a úsměvů přeje

Milan Langer
předseda představenstva

Malá vánoční party

Máme tu začátek nového roku a tak nezaškodí si malinko zavzpomínat, na naši poslední akci - jak já říkám Vánoční party 2009. Někdy na podzim uvrhl v hlavách holek z Trendu nápad, trochu pozměnit tradiční Mikulášský večírek. Už samotný název - Pojdme spolu do Betléma dával tušit, že to bude něco trochu jiného. Celý večer se nesl ve vánočním duchu. A tak jste si mohli vyrobit dárek pod stromeček pro někoho blízkého.

Třeba svíčku, vánoční přáníčko či něco odlít z olova. Pustit si skořápkovou lodičku a čekat kam příští rok doplujete. Chytit si vánočního papírového kapra za odměnu (tady se ukázala šikovnost rybářů. Poklábosit s kamarádem u svařáčku a prostě se dobře bavit. Večer měl několik vrcholů. Živý Betlém měl úspěch obrovský. Přesvědčivěji jsme role Marie, Josefa, Ježíška a Tří králů s krásnou betlémskou hvězdou nad hlavou, zahrát snad ani nemohli. Po rozdání spousty dárku už jen scházelo zapálit svíčku a hurá na parket.

Nejprve přišla na řadu taneční soutěž. Hvězdy ze Star Dance by se asi nestačily divit, co dokážou vykouzlit páry tak odlišné - jako třeba nejmenší tanečník na vozíku v sále a jeho šikovná partnerka nebo chlap jak hora na elektrickém kole a kolem něj ladně se pohybující víla Amálka či baletka s elegánem. No a samozřejmě vítězové taneční show, kteří můžou z fleku nastoupit do jakéhokoliv muzikálu. Pak už se na parket vrhli skoro úplně všichni. Ono, když Vám k tomu hrají na živo Kajmani, tak to jde samo. Řádilo se až do pozdních hodin a určitě se dá říci, že to byl povedený večer.

Michal

Sociálně právní poradna informuje.....

Informace pro Vás vyhledala a připravila Kamila Zábojová ze Sociálně-právní poradny. Pokud se budete chtít na cokoli zeptat, můžete přijít v úřední hodiny poradny (pondělí 8-12h, středa 8-12h a 14-17h a čtvrtek 8-12h). Telefonní číslo zůstává stejné – 585 431 012 i emailová adresa: poradna@trendvozickaru.cz.

Od ledna 2010 se změní příspěvek na provoz motorového vozidla

Jedním z úsporných opatření, která povedou ke snížení deficitu státního rozpočtu, je změna výše příspěvku na provoz motorového vozidla. Dojde k ní od 1. ledna 2010, a to na základě vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 51/2009 Sb., která dnes vyšla ve Sbírce zákonů. Podle nového právního předpisu se příspěvek na provoz motorového vozidla od nového roku sníží. A to **o 50% u osob**, jejichž zdravotní stav odůvodňuje přiznání mimořádných výhod **II. stupně**, a **o 20% u osob**, jejichž zdravotní stav odůvodňuje přiznání mimořádných výhod **III. stupně**.

Snížení se netýká rodičů dětí s onkologickým onemocněním. Nově tak příspěvek na provoz motorového vozidla v roce 2010 bude:

- 7 920 Kč pro občany, jejichž zdravotní postižení odůvodňuje přiznání mimořádných výhod III. stupně (3 360 Kč u jednostopých vozidel)
- 3 000 Kč pro občany, jejichž zdravotní postižení odůvodňuje přiznání mimořádných výhod II. stupně (1 150 Kč u jednostopých vozidel)

- 9 900 Kč pro rodiče dětí s uvedeným onkologickým onemocněním (4 200 Kč u jednostopých vozidel)

Vyhláška MPSV současně **snižuje počet ujetých kilometrů, který zakládá nárok na zvýšení dávky**. V praxi to znamená zvýhodnění pro handicapované osoby, o vyšší dávku budou moci požádat, když ujedou méně. Konkrétně místo dřívějších 9 000 km **už po najetých 7 000 km**.

Ostatní podmínky pro přiznání a výši příspěvku na provoz motorového vozidla, který poskytují obecní úřady obcí s rozšířenou působností, se nemění. Pro úplnost: **od ledna do září 2009 bylo cca 219 tisíc lidí**, kteří pobírali příspěvek na provoz motorového vozidla.

Příspěvek na provoz motorového vozidla se poskytuje na kalendářní rok, a to vlastníku nebo

provozovateli motorového vozidla:

- jehož zdravotní stav odůvodňuje přiznání mimořádných výhod II. nebo III. stupně (s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou), a který bude používat toto motorové vozidlo pro svou pravidelnou dopravu,
- který motorové vozidlo bude používat pro pravidelnou dopravu manžela (manželky), dítěte nebo jiné osoby blízké, jejichž zdravotní postižení odůvodňuje přiznání mimořádných výhod II. stupně (s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou), nebo III. stupně
- který je rodičem nezaopatřeného dítěte, které je léčeno na klinice fakultní nemocnice pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou, a to v době nezbytného léčení akutní fáze onemocnění v tomto zdravotnickém zařízení.

www.helpnet.cz

ČSSZ informuje klienty o změně částečných a plných invalidních důchodů

Lidé, kteří pobírají částečný invalidní důchod a plný invalidní důchod, dostávají v těchto dnech od České správy sociálního zabezpečení oznámení se sdělením, do jakého stupně invalidity se jejich důchod k 1. lednu 2010 přemění. V žádném případě to není důvod k obavám, že lidé o své důchody přijdou, jejich výše se nezmění.

S účinností od 1. 1. 2010 dochází k zavedení **tří stupňů invalidity namísto invalidity plné a invalidity částečné**. Od tohoto dne se částečný invalidní důchod a plný invalidní důchod považuje za **invalidní důchod v prvním, druhém nebo třetím stupni**. **Po dosažení věku 65 let** se vyplácený invalidní důchod **změní na starobní důchod** a ten nadále náleží **ve výši původně vypláceného důchodu invalidního**. (Nárok na tento starobní důchod nevylučuje nárok na „řádný“ starobní důchod, který vznikne, dosáhne-li tento občan potřebné doby pojištění).

ČSSZ provede výše uvedené změny důchodů automaticky, není třeba podávat žádost. Invalidní důchod i starobní důchod náleží od 1. 1. 2010 ve stejné výši, v jaké náležel k 31. 12. 2009 vyplácený plný nebo částečný invalidní důchod. Změny důchodů provede ČSSZ podle posledních údajů vedených v evidenci orgánů sociálního zabezpečení o poklesu soustavné výdělečné činnosti ke dni 31. 12. 2009.

Jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastane pokles pracovní schopnosti

nejméně o 35 %, avšak
prvního stupně,

nejméně o 50 %, avšak
druhého stupně,

nejméně o 70 %, jedná se o

nejvíce o 49 %, jedná se o **invaliditu**

nejvíce o 69 %, jedná se o **invaliditu**

invaliditu třetího stupně.

Částečný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1. 1. 2010, se od tohoto dne považuje

za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, byl-li důvodem částečné invalidity pokles schopnosti výdělečné činnosti nejméně o 50%,

za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně v ostatních případech.

Plný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1. 1. 2010, se od tohoto dne považuje

za invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.

Při změně stupně invalidity, ke které dojde po provedené kontrolní lékařské prohlídce po 31. 12. 2009, se nově stanoví výše důchodu. Nebude se již zkoumat, zda je splněna podmínka potřebné doby pojištění, jako tomu bylo doposud a nebude se vypočítávat nová dávka, ale její výše se pouze upraví s ohledem na nový stupeň invalidity.

www.helpnet.c.z

Vaše okénko

LENIN TÉMĚŘ SEBEVRAŽEDNÝ SKOK

Skoro každý z nás zná Honzu, šikovného, ochotného asistenta. A samozřejmě jeho krásnou fenku Lenu.

Honza si vzal Lenu z útulku a tá ho za to bezmezně miluje a poslouchá. I když ju to někdy stojí strašné sebezapření. Ale je vcelku klidšas a tak ju hned tak něco nevyvede z míry. Ovšem až na kočky – kočky jsou její úhlavní nepřítel a neúprosný zákon přírody jí přikazuje pronásledovat je (pokud tam ovšem není Honza, který v Leniném žebříčku hodnot stojí i nad zákonem přírody).

A kočky od sousedů to vědí – pokud tam Honzu nevidí, raději zalezou, no když je Honza nablízku, provokují a vykřikují na Lenu: „lenoch! Otrok svého páníčka! Velká černá bestie! A že nás nechytíš! Jasně že ne, nemá na to!“ No uznejte sami, že takový výsměch se nedá jen tak polknout. Obzvláště, když ty bestie kočky chodí přitom těsně podél plotu, otírají se o něj a provokují.

Jednou když Honza musel náhle odejít, Lena to psychicky nevydržela, rozběhla se, že přeskočí plot a s kočkami si to jednou pro vždy vyřídí. Ale prudká bolest ju zarazila a hodila zpět na trávu do zahrady. Chvilí tak ležela a čekala, až bolest ustoupí. No když byla čím dál tím větší a Lena čím dál tím slabší, sebrala všechny síly, zvedla se a šla hledat pomoc do domu.

„Copak Leno, že nejsi venku?“ Zeptala se Iva. No když uviděla zvětšující se kaluž krve pod Lenou, vyběhla ven a zavolala na souseda: „Ivane, hod’ nás rychle k veterináři!“ A přiložila Leně na ránu vypranou plenu.

Veterinář jenom spráskl rukama, ránu vyčistil, zašil a dal Leně antibiotika. Doma už je čekal Honza: „no co ty sebevrahu? Co tě to napadlo chtít přeskočit tak vysoký plot?“

„Kočky se mi posmívaly a byla to moje psí povinnost,“ bránila se Lena. Honza se ale tvářil, že jí nerozuměl a podíval se na lahvičku s antibiotikami: „a teď budeš muset za trest polykat prášky. To jsem zvědavý, jak se budeš u toho tvářit.“

„Ach jo,“ vzdychla si Lena a pomyslela si něco o krutém psím osudu a kočičkách – provokatérkách, které si za tohle zaslouží opravdu tvrdou odplatu. Hned jak jí bude zase líp a Honza nebude zase doma.

Věrka

JANA A JEJÍ ASISTENČNÍ PES

Jana četla časopisy zásadně od konce, od inzerátů. Pobavila se u toho, zasmála, někdy na některý odpověděla a získala tak nové přátele, poznala pár zajímavých lidí... Dnes jí čtení od inzerátů přineslo i štěstí. „Prodám za 1 Kč asistenčního psa.“ A číslo telefonu. Neváhala ani vteřinu a když jí paní do telefonu řekla, že je první, málem spadla od radosti z vozíku.

„Pouze vás musím upozornit, že je to pejsek a ne fenka.“ Jana se zasmála: „ale to mi přece nevadí.“

„A taky je to flat coated retrívr.“ „Ale to mi taky nevadí.“ Netušila sice co to znamená, rozuměla pouze slovu retrívr a ten se jí líbil. Ostatní ji, popravdě, ani moc nezajímalo.

„Tak potom je to v pořádku,“ ozvalo se ještě na druhé straně. „Dejte mi svoji emailovou adresu a já vás budu průběžně informovat a posílat vám fotky.“

Zařvala Jana, když zavěsila telefon. Její radost neměla konce. Každý den netrpělivě otevírala emailovou poštu, kdy se tam objeví zpráva o tom, jak Balů (její štěňátko) roste, jaké dělá pokroky, co už všechno umí – chodit při vozíku, podávat ze země spadlé předměty, rozsvěcovat a zhasínat světlo... Byla nadšená. Prohlížela si fotky a nemohla se dočkat. Ale trpělivost nejen růže, ale i dobré zprávy přináší.

„Zítra přijedeme,“ řekla jí pani do telefonu. „Přivezeme vám vašeho Balůa.“

Jana nemohla ani dospat. Ráno, snad už po sté, zkontrolovala pelíšek, misky, krmivo, hračky a horečně přemýšlela, jestli na nic nezapomněla. Pak vyjela před dům a vyhlížela „veliké červené auto“ jak jí bylo řečeno. Asi po hodině se dočkala. Zacouvalo, otevřel se kufr a uvnitř leželo něco, co se svou velikostí spíš blížilo koni, než psu.

„Balů, vylez! Jsi doma!“

Veliké černé psisko vylezlo ven, protáhlo se a Jana si uvědomila, že s retrívrem, jaké znala ona, má velice málo společné.

„Tady je tvoje nová pani. Pojd!“ Balů, stejně jako Jana, nevěřil svým očím: „toto?“, dalo se z nich číst. Opatrně svoji novou malou paničku obešel ze všech stran, počichával ji, poté si vzdychl, jakoby chtěl říct: „No co už teď,“ a vsadil Janě na tvář velkou pusou. Ta ho objala kolem krku a vznikla láska na celý život.

Jenom doma musela Jana pelíšek vyhodit, protože i když to byl ten největší jaký se dal sehnat, nestačil. Nahradila ho deka a misky nahradily velké mísy. Ale ta láska, která mezi nimi vznikla, byla větší.

Věrka

Bubnování

Bubnovat se dá na ledasco. Na starý hrnec, prázdnou petku či jen tak pro radost do stolu. Nebo si koupit bicí soupravu či alespoň bonga a zkoušet svůj um či trpělivost Vašich sousedů ☺. I když se to nezdá, tak naučit se to není zase takový problém. V malé míře to mám vyzkoušeno na sobě. Nejsem

sice žádný Ringo Star, ale myslím, že kdybych cvičil pravidelně, že by mi to šlo.

Mým vzorem v bubnování ovšem není slavný Beatlesák ale Ivo Batoušek a jeho velmi početný ansábl Jumping Drums. Je to nejen výborný bubeník ale i skvělý člověk. Už jsem se s ním setkal několikrát a pokaždé to bylo fajn. Poprvé na výstavišti Flóra při Vivat Vita 2007. Tam jsem zjistil že, živá vystoupení jsou o hodně lepší než kdejaká Hi-Fi věž. Další setkání bylo pro mě malým šokem. Když na pozvánkách na předloňské Mikulášské setkání ve Slavoníně bylo napsáno, že přijede i jedno velké překvapení. Čekal jsem, kdo nebo co to bude. A když pak v tělocvičně Ivoš i s bráchou rozjeli svou malou show, byla to pecka. Víím, jak mají nabitý kalendář a o to větší radost mi udělali. O pár týdnů jsem vyrazil na jejich koncert na Horní náměstí v rámci Vánočních trhů. Přesto, že zrovna nebylo teplo, já jsem se zahřál dost. Ono když sedíte pár metrů od reprobeden, větších jak Vaše obývací stěna, není se čemu divit. Kupodivu pejskovi, kterého jsem hlídal kamarádovi, to vůbec nevadilo.

Doma už jsem měl všechny cd Jumping Drums a čekal, kdy se zase uvidíme a uslyšíme. To už se v hlavách Jany Měrkové a Ivoše rodil nápad na společné vystoupení nás Trendáků a jeho skupiny. Na začátku května jsme vyrazili na rychlokurs bubnování. Ivoš úplně s přehledem prohlásil, že za hodinku v pohodě stihneme nacvičit vystoupení, se kterým pak vystoupíme na náměstí při Tkaničkách. No přiznám se, že jsem tomu moc nevěřil, ale s vervou jsme se do toho pustili. Dopadlo to tak, že 20. května, jsme opravdu bubnovali před celkem slušně zaplněným náměstím. Myslím, že i díky našemu vystoupení se tak při Tkaničkách vybrala slušná částka 130.000,-Kč. Po vystoupení jsem Ivošovi slíbil, že i s kamarády “bubeníky” dorazíme na vystoupení bubenické školy Jumping Drums při Olomouckých

slavnostech na konci června. Jak jsme slíbili, tak jsme dorazili. Každé jejich vystoupení si vždycky užiju. Pozorovat mě při tom musí být docela legrace. Bubnuji si a všelijak se vrtím do rytmu.

Jak už jsem výše psal, mají Jumping Drums hodně nabitý kalendář a cestují všude možně. Takže, když jsem tak jednou brouzдал po netu a četl, že jsou opět v Olomouci, hned jsem hledal, kde vystoupí. Moje první cesta vedla do kavárny Betánie. Povídání o cestě bubeníka aneb „Bolest, opuštění a dno existence jako cesta ke štěstí“ bylo velmi zajímavé. Když k tomu Jumpíci přidali i několik skladeb, bylo o příjemnou atmosféru v kavárně postaráno. Jen o týden později tu bylo natáčení jejich prvního DVD do Jazz Tibet Clubu. Živý koncert atmosféře neměl chybu. Můžu říct, že to bylo nejlepší jejich jsem měl možnost vidět a slyšet. Po vystoupení byl Ivo i jeho unavení ale spokojení že se vše povedlo, jak mělo. Takže gratulace byla zcela na místě.

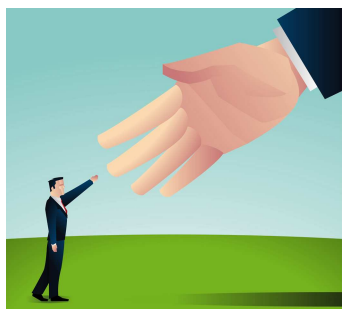

pozvání na
v elektrizující
vystoupení, jaké
parta viditelně
poděkování i

Ted' už jen s paličkami v ruce a puštěným cédečkem na pultech ono zmíněné DVD, abych letěl si jej koupit. Mezitím si určitě opět odskočím na nějaké další vystoupení Jumping Drums. No a spolu s Ivošem vymýšlíme jedno malé překvapení. Ale o tom až příště.

Zdraví bubnující Michal

Skvělé partnerství

Nejedná se o vztah, plnicí stránky bulvárních časopisů. Řeč je o partnerství společnosti HORNBAACH BAUMARKT CS, spol. s r. o. a organizace Spolek TREND vozíčkářů Olomouc. Tato nezisková organizace pomáhá lidem na invalidním vozíku nejen na Olomoucku, ale v rámci celostátní sbírky na pomoc postiženým "Zasukované tkaničky" i vozíčkářům po celé republice.

Posláním organizace je pomoci postiženým prožít plnohodnotný život s přihlédnutím k míře postižení. A právě partnerství významné společnosti, s mottem "S námi to zvládnete", přineslo v minulém roce tolik potřebné finanční prostředky na podporu služby osobní asistence. Společnost HORNBAACH BAUMARKT CS se rozhodující měrou zasloužila o to, že i v době finanční krize mohly být zachovány služby postiženým v požadovaném rozsahu. Patří ji velký dík a také i všem jejím zákazníkům, kteří přispěli do pokladniček, umístěných v obchodních centrech HORNBAACH po celé republice. Přejeme si a věříme, že i v roce 2010 nemine žádný zákazník pokladničku bez povšimnutí.

Spolek TREND vozíčkářů Olomouc děkuje za tuto podporu a jménem všech vozíčkářů přeje Vám všem úspěšný nový rok, podpořený pevným zdravím.

Evžen Hlaváček
PR pracovník

Redaktoři: Koutný Michal, Mosslerová Dana, Zábojová Kamila, Langer Milan, Schmidová Věra,
Grafická úprava: Mosslerová Dana, tel.: 585 431 984
Tisk a odesílání: Mosslerová Dana
Datum vydání: 14.1.2010 **Počet výtisků:** 90
Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc, tel: 585 431 984;
email: kancelar@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla 1/2010: pondělí 8.2.2010

